

GARANTIR A SOBERANÍA E SEGURIDADE ALIMENTARIA

Lidia Senra

As portas do século XXI, as grandes potencias exportadoras (Estados Unidos e Unión Europea) están impondo a través da Organización Mundial do Comercio (OMC) toda unha serie de políticas de liberalización para adaptarnos, di a propaganda oficial, a un sistema comercial multilateral máis libre nunha economía sen fronteiras.

Pero o que realmente se esconde detrás deste argumento é aplicar políticas que permitan ás grandes transnacionais campar ás súas anchas nos mercados do planeta. Os produtos agrarios entraron de cheo nas negociacións do GATT na Ronda de Uruguai. Os resultados desta ronda foron asinados oficialmente en Marrakech en abril do 1994. A Unión Europea, fixo no ano 92 unha reforma da súa política agraria para illa adaptando ao que se estaba negociando na Ronda de Uruguay.

Todo isto supuxo unha maior aceleración da industrialización do proceso de produción agraria, e as súas consecuencias son deslocalización da produción, invasión dos mercados polos produtos das grandes compañías transnacionais, perda de postos de traballo, graves consecuencias para o medio ambiente e uns produtos alimentarios de moi mala calidade e tremendamente inseguros. O recente escándalo das vacas tolas é un bó exemplo do perigosa que está sendo a alimentación xerada pola Política Agraria Común (PAC).

As lexislacións que pretenden impoñer agora as corporacións transnacionais a través da Organización Mundial do Comercio (OMC) van agravar aínda moito máis a situación. As hormonas, os pesticidas, os antibióticos introducidos de forma sistemática na alimentación do gando e os pensos elaborados con soxa ou millo transxénicos amenazan con facer insignificante o escándalo das vacas tolas.

Por outro lado, a patentización de seres vivos (dereitos de propiedade intelectual sobre os xenes das plantas, dos animais e partes do corpo humano) poñen en perigo os recursos naturais e a biodiversidade.

É fundamental conseguir que as Administracións asuman a responsabilidade de gobernar para o conxunto da sociedade e elaborar políticas agrarias que garantan a soberanía e seguridade alimentarias e tamén a conservación do medio ambiente e dos recursos naturais. Neste sentido pensamos que é urxente excluír a agricultura da OMC.

Pero ademais da loita e da presión que poidan facer as nosas organizacións, pensamos que este pode ser un bon momento para introducir o debate de cara a desenvolver, na práctica, novas formas de resistencia a todo isto. Formas que pasan pola concienciación dos cidadáns e cidadás para que non se deixen convencer pola bondades das ofertas da comida e que esixan e busquen produtos sanos e seguros; e tamén pola concienciación dos labregos e labregas para facerlle frente á presión dos vendedores do modelo oficial e dar o cambio cara unha produción natural en base á terra.

Para dar este paso necesitamos información e formación, e neste sentido estou convencida que este caderno sobre a Agroecoloxía na Galiza vai ser un instrumento importante.

